

nævnte Aktiver dækkede Seddelbeløb indenfor en nærmere fastsat Begrænsning at udstede Sedler til et Beløb, som svarer til Bankens Beholdning af danske Statsforskrivninger efter deres Paalydende.

Hvad angaar Dækningen af den ikke af Metalfonden dækkede Seddelmængde, er Udvalget gaet med til at lade Bankens Tilgodehavende paa Anfordring hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank efter Fradrag af Bankens Gæld til disse dække Seddeludstedelsen efter Forholdet 100 til 100, og det samme Dækningsforhold indrømmes, ligesom i Regeringsforslaget, for Bankens Tilgodehavende hos af Bankkommissæren godkendte udenlandske Banker og Bankhuse, dog at dette Dækningsforhold efter Udvalgets Forslag begrænses til Anfordringsmidler og til et Beløb af højst 12 pCt. af den udgivne Seddelmængde. Bestemmelsen om de „andre sikre og let sælgelige Aktiver“, der kan tjene som Dækning for den ikke ved Metalfonden og de øvrige ovenfor nævnte Aktiver dækkede Seddelmængde, er givet en noget anden Affattelse end i Regeringsforslaget, og Dækningsforholdet er, for at gøre det muligt for Banken at opfylde de af den overtagne Forpligtelser, foreslaaet sat til 122 til 100.

Endelig skal fremhæves, at Udvalget er enedes om at sætte den Afgift, som skal ydes til Statskassen for det Seddelbeløb, som udstedes udover, hvad Oktrojen af 1907 tillod, til $1\frac{1}{3}$ pCt. under Bankens Diskontosats i Stedet for som i Regeringsforslaget til halv Diskonto. I Forbindelse hermed og under Hensyn til Lovens Midlertidighed har man ladet de i Regeringsforslaget indeholdte Skattebestemmelser udgaa.

Naar der i Udvalget er opnaaet Enighed om at give Lovforslaget den foreslaaede Affattelse, er det kun under Hensyn til de foreslaaede Bestemmelers Midlertidighed og til de ekstraordinære Forhold, som Krigen har skabt, og som maa antages vedblivende at ville gøre sig gældende i den Periode, i hvilken Loven er bestemt til at virke. Efter Udvalgets Op-

fattelse ligger der den største Vægt paa, at de Aktiver, som skal tjene til Dækning af det udstedte Seddelbeløb, ikke blot er saa sikre, men ogsaa saa likvide som muligt, og man kunde derfor, hvis der havde været Spørgsmaal om en endelig Ordning, ikke have enedes om at slutte sig til det af Regeringen fremsatte Ønske om en Nedsættelse af Dækningsprocenten under Ændringsforslag Nr. 1, § 2, 3die Stykke c., ligesom man maatte have krævet en passende Begrænsning af det Beløb, som kan anbringes i Obligationer og Statsbeviser. Man har imidlertid frafaldet at stille Forslag herom under Hensyn til, at dette ikke vilde kunne forliges med Bankens med Finansministeriet truffene Aftale om Overtagelsen af en Trediedel af det sidst stiftede Statslaan. Ligeledes maatte man ved en blivende Ændring af Nationalbankens Oktroj have rejst Spørgsmaalet om en Minimumsguldbeholdning.

Et *Flertal* (Andreasen, Ivar Berendsen, Alfred Christensen, P. E. Hansen, Moesgaard-Kjeldsen, Henrik Nielsen, Sigvald Olsen, Schovelin og Stauning) har til det samlede Ændringsforslag, hvorom der i Udvalget er opnaaet Enighed, stillet Underændringsforslag om Overgang af Stillingen som Bankkommissær fra Justitsministeren til Handelsministeren. Med Hensyn til de almindelige Grunde, som taler for denne Overgang, henvises til Bemærkningerne til Lovforslaget, og naar det mod at optage Bestemmelsen i det Forslag til Oktroj, som Udvalget er enedes om, indvendes, at Oktrojen kun er bestemt til at være midlertidig, skal der henpeges paa, at hele Udvalget har foreslaaet i § 2 b. at give Bankkommissæren en Beføjelse vedrørende Godkendelse af udenlandske Bankers og Bankhuses Sikkerhed og Likviditet. En saadan Beføjelse er det naturligst at tillægge den af Ministrene, som efter sit Administrationsomraade har den specielle Opgave at følge ogsaa med Udlandets kommercielle og bankmæssige Forhold og Svingninger.